

مصادیق شعر جدولی

در هنر های هفتگانه

نصرت حبیبی

به نام آفریننده آثار جاودان هنری

۳۸

دھباشی عزیز، دوره جدید مجله به نام (بخارا) را به شما فرزانه‌ی خستگی ناپذیر تبریک می‌گوییم. هنوز فرصت نکردم تمام مقالات مجله وزین شما را مطالعه کنم. اما همان مقاله (شعر جدولی) نوشته شفیعی کدکنی دوست داشتنی کافیست که سطح والای مجله‌ی (بخارا) را برای دوست داران شعر و ادب مشخص کند.

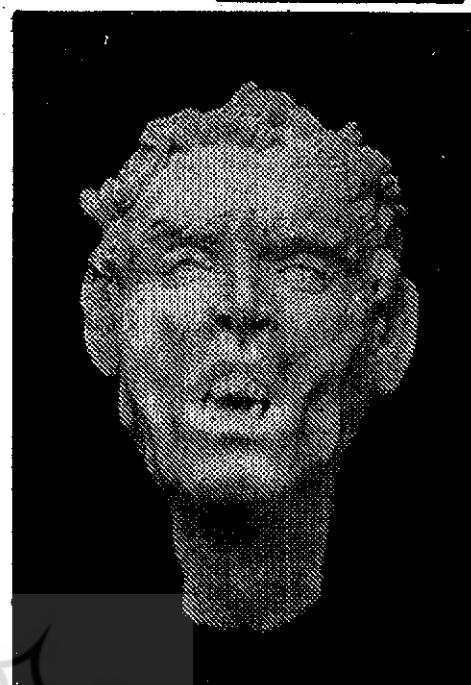
بیش از نیم قرن است که جانبداران شعر سنتی فارسی با طرفداران شعر نو نیماei جدل و گفتگو دارند. دوست داران شعر فارسی مثل نگارنده، نیم قرن حیران و سرگردان نظاره گر این جنگ حیدری و نعمتی بوده‌اند. این دعوای ادبی به قاضی صالح، عادل و بی‌طرفی نیازمند بود تا بصیرانه مشکل‌گشائی کند و برای همیشه پرونده را به بایگانی تاریخ بسپرد. استاد ارجمند و فرهیخته شفیعی کدکنی به حق بر این کرسی قضاوت نشسته است.

کار آسانی نیست. مقاله استاد ریشه در شناخت عمیق و همه‌جانبه‌ی شعر فارسی دارد با قدمت بیش از هزار سال. استاد خود یکی از شعرای مطرح معاصر است که به شیوه سنتی و نوین آثار ماندگار خلق کرده است. او معلمی دانا است که می‌داند چگونه بگویید تابی‌بصاعقی مثل مرا هم به سطح دانائی برساند. زحمت استاد و حمیت شما را سپاس می‌گوییم.

به نظر نگارنده (شعر جدولی) در تمام هنرها هفتگانه مصداق دارد. سینماگر مؤلف مساویست با شاعر و فیلمساز برابر شعرساز است. در هنر نگارگری نقاش خلاق داریم و

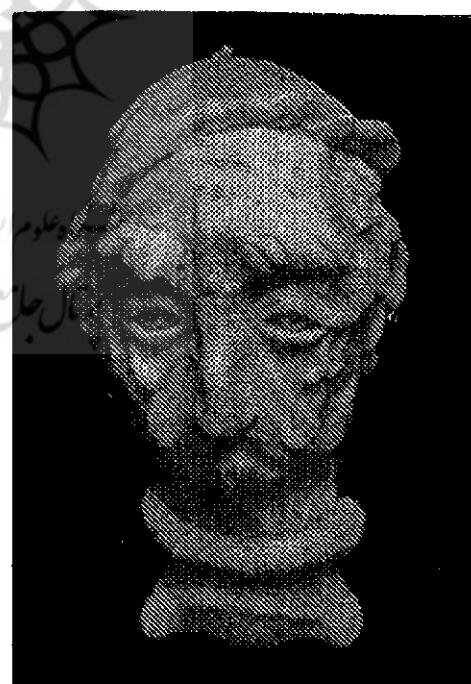
• دهن کجی اسب

• دونده

دانش و علوم انسانی و
عالی علوم انسانی

• هره و کره

• حقوق بازنشستگی در تورم

تابلوساز، به این طریق در مجسمه‌سازی، تاتر، باله و موسیقی نیز نظریه استاد شفیعی‌کدکنی قابل تعمیم است.

برای این که نظریه بصیرانه استاد شفیعی‌کدکنی را به طور ملموس و عینی ارائه دهم از تجربه خویش در زمینه مجسمه‌سازی مدد من گیرم. در مدت تیم قرن به طور ترقیتی بیش از پانصد مجسمه ساخته‌ام. بعضی از آن‌ها را به مدد الهام اشرافی با عشق و احساس و برخی را با حسابگری عقلانی ساخته‌ام. عقلانی‌ها که گاه وقت و زحمت بیشتری هم از من رویده‌اند خشک و بی روح هستند. احساسی‌ها که اغلب به سرعت ساخته شده‌اند، پنداری با انسان حرف می‌زنند. هر دو نوع دارای شخصیت و خصوصیات اخلاقی خاص هستند و در اجرا از توان فنی یکسانی برخوردار می‌باشند ولی یکی خشک و بی روح است و دیگری با تماشاگر بدء بستان روحی برقرار می‌کند. زنده‌یاد غلامحسین ساحدی می‌گفت: «بعضی از این کارها چنان به آدم نگاه می‌کنند که هوش می‌کنم یک سیگار برویشان آتش بزنم». این مقوله ارتباطی به سبک هنری ندارد. مجسمه کلاسیک، امپرسیونیستی، اکسپرسیونیستی، استیلیزه مدرن و یا کارپیکاتور می‌تواند با روح یا بی روح باشد. این بستگی دارد به حال و هوای هنرمند در هین آفرینش. آیا در هنگام آفرینش هنری از نیم‌کره عقلانی مغز خویش مدد می‌گیرد، یا سوار بر امواج الهام اشرافی نیم‌کره احساسی دست به آفرینش هنری می‌زند. وظیفه نیم‌کره عقلانی جلب منفعت و دفع ضرر است که در اقتصاد، سیاست، روابط عمومی و زندگی روزمره به ما مدد می‌رساند. اما در آفرینش هنری مزاحمتی بیش نیست. البته تمام هنرها دارای تکنیک و فوت و فنی آموختنی است که هنرمند باید به آن مسلط باشد. اما در هین آفرینش، به فوت و فن و تکنیک هرگز نباید بیندیشد. افلاطون در این مورد مطلب مختصر و مفیدی دارد:

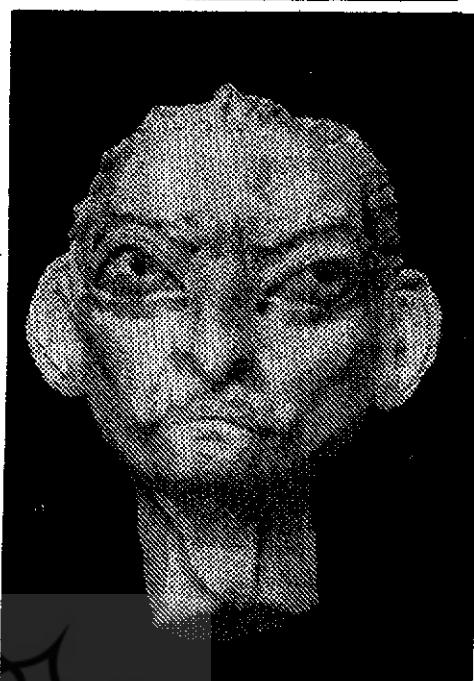
«فقط آن هنگام سرچشمه الهام و آفرینش هنرمند تجلی می‌کند، که احساس خویش را از بند حسابگری‌های عقل رهانی بخشد...»

حافظ شیرین سخن چه خوب گفت:

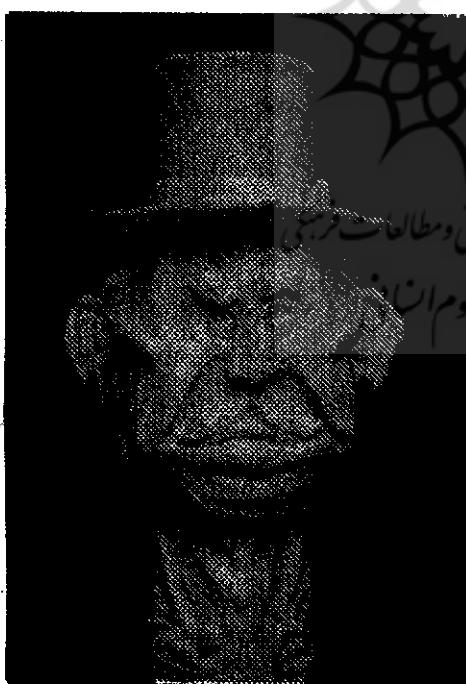
«ماقلان نقطه پرگار وجودند ولی عشق داند که در این دایره سرگردانند»
به پیوست چهار نمونه احساسی و چهار نمونه عقلانی از تصاویر مجسمه‌هایم را که به زودی با صد و چهل اربه صورت آلبوم منتشر خواهد شد ارسال می‌دارم تا خوانندگان محترم مجله وزین بخارا به طور هبنتی و ملموس نظریه استادانه جناب شفیعی‌کدکنی را ملاحظه فرمایند.

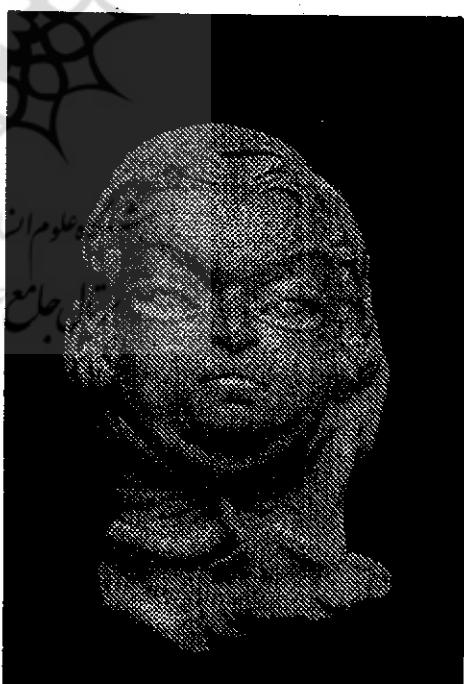
• کالباس فروش ارمنی

• از مجارستان

• رام کننده حیوانات وحشی

• علیا مخدّره قجری